

1903

Elok. 16 p. ma

N:o 7 Suoksesta N:o 13.

"Jos aikakauden pimeys on sumentanut isiemme silmät, niin pitäisikö heidän poikensa sen vuoksi sulkea silmänsä valolta."

Kooperatiivinen aate.

Ehdotus.

Jos milloinkaan ennen on ollut kooperatiivinen aate päivän tärkein kysymys, niin nyt juuri meidän päivinämmen se tärkeys ilmenee mitä räikeämmässä muodossa. Kapitaalin järjestelmä on kertynyt monine "emulankiepeen" ruumittella työtä tekevän kansan ympärille, tekin asettaen "emulankiepiin" tuottavalle paikalle s. o. kansan elimistöä kuluttavalle, kuin mahdollista on. yksi tällainen "emulankiepi" on nimeltänsä: kauppa, joka on hieron porvaris- tuon tulo lähteenä. Kaupan avulla on monella tilapäisellä välikäydellä tilaisuus kippaista, melkei omamiehisesti, sen määrän min-

kä hänen kunnioitettava persoonansa hyväksi näkee. Tuon porvarillisen taakan alla kuuluu usein aijoin kova osaisten huokauksia. Huokaukset käyvät ajattelun ihmisen löpi kuin veitron viitahdus. Huokausas- sa kansassa on tosin osat- ta itsetehtoisia siitä mistä tu- parvarillinen "roska" taak- ka johtuu ja miten se olisi poistettavissa. Kulta ensin osa- ikävä kysymys - ovat vielä aivan tiedotoinna, kohtala- lostansakkaan, saattikho- min tietäisivät apu- kei- non jolla sen poistaa. Tähän pä otisikin kooperatiivis- tä osuuskunta aatteella te- roitettava kaikkialle. Tätä on kaikkialla mah- dollisista puolitilla, sen ra- riittavasta voimasta, sen pa- rannus keinosta ja sen tuottos- ta hyödyttä kooperatiivista osuuskunta aatetta on levi-

ei teltävä senkin tähden, kuin vielä sitte kuin me harva
ta se on parvarillisen kapitalis- kaan emme ole yksimielii
ko lin vasta myrkkyyä. Tihripä kullen pitäisi. Sillä se jota
tu rohkeuunkin ehdottaa kir- päämmästä: tarvitsemme
tu joitus ja keskustelu aineeksi on: suurempi seurapiiri
no seurasamme kysymyksen: Minun mielestäni on aina

Olisiko suotavaa meidän niin kummallista, ja ne
keskustellessamme kooperati- vat tuoksakkaa niin mäe
viitä aatetta käytännöllises- näisille, kuin pahim jor
ti osuuskaupan muodossa kun vanhemman ihm
toteuttaa? sen kanssa ja varsinkin

Toivoisin, että seuramme ottai- kuin kysäsee: „miksi ei
si ensi tilaisuudessa asia- tulleet kokoukseen eli ja
senä sen aatteen penko- laan?“ Min vastaus on, niin
omisen. Toivoni olisi myös, että väkijärjätäinen, että mieli
Va useat erihenkilöt lähettäisi lään pistäisi tulpat korv
Si „Arpo“ lehdessä kautta julais- sa kuin kehtäisi, kuin
Tavaksi mielisiteensä siitä ainoastaan on: „pitäm
Si aineesta, eli tahtoisiko pi matka,“ vikana ja To
Seura asettaa senlaisen ai- sena: „kuka sinne tule
ja neen kilpakiirjoitukseksi riitä ja t kamaan.“ Omitu
Ca jollain tavalla. Toivoni on miksi, ette syvenny velje
ta vaan, että innolla sitä asia yden luontoon, yhdessä
Si ryhdyttäisiin käsittelemään. pyrkimään ystävytteen
C ryhdyttäisiin käsittelemään. ja olemaan kaikki luon
h J. O. Teurala. non kehittävinä o lehto

„Mitä tarvitsemme.“

Mieleeni johtui kysy- kuin herran on valoa soa-
mys: mitä tarvitsemme? lavana? Eläkövelle jalovilla
Si Waiikka, sitä ei meidän tar- vaiikka olen ne antanut.
Si vitseisi kysellä, sillä jo kai- Oleno pimeyyteen ei sinun
Si nen Tiedämme sen, ja sitä seuralaises valoa tarvitse
Si si tule meillä olemaan, kos- ei, sinun pitäisi mennä
Si ka olemme eksyneet tänne sinne josta paljon puu-
Si erämaahan ja voimme viettää tun, vaan mene sinne
Si vaine „Erakko“ elämää ja jossa ei ketään ole ja

laske kättesi otsalle ja
rukoukseen: "Minun jumalani,
salli minun saada paljon yksinäisyyttä,
että myös minua sinne johdatta
jossa enkelit laulaa, sillä nämä olennot luottavat
minulle kauhean paljon iloa. Oo Isä laus-
as katso puoleeni."

Tämän kaltainen on heidän aatteensa ja niiden
ka mielestä tieton pit-
kiä. Sinne he pyrkii jo-
hon ei he pääse. Sillä
he keraävät jota ei he

raa. "Rahaa, rahaa rau-
nioltain!" kuuluu hei-
dän valitus huutonsa.

Toisia taas on jotka ei-
vät katso matkaa in pi-
tuutta, eivätkä sen tuot-
tamia rasituksia
kuin he vain lihaa
raa ja jokapäiväistä ra-
vintoa, ymmärtäen rau-
matun vielä hullum-
masti kuin nämä edet-
liset, ja kuinka he luke-
vatkin näin vasta väit-
teisesti. Että: ei sinun
pidä huolehtia huvi-
sta, vaan huolehtia hu-
mista päivästä. Sillä
jos emme hanki itset-
lemme lihaa, niin kuin
ka istuimme liha pa-

patain ääressä huone-
na?" Ja sen tähden saar-
naankin näin sattuvasti
kuin leivän hakuun eivät
lähteneet, sillä leipä on
leipää ja liha on lihaa ja
ka himo osoittaa ihan
raakalaisuutta, koska
kasvon piirteetkin sel-
västi osoitti, heidän sa-
nnessa: hyvästi nyt ja
kiitoksia paljon teidän
vähä päätösten seurau-
sesta, me vaihdamme
teidän hauskat pyrin-
tönne lihaan."

Mutta, me huutelem-
me toisin: "rauhaa,
rauhaa ja tasaarvo-
ve-
jyys ja sisarus luottaa
meille tuonnon lahjo-
ja ja sitoo meidät yh-
deksi veljeskansaaksi!"
Meidän toivoamme on
suuret kaupunkit ja vah-
vat kuin vuoret sittoin
kuin olemme järjesty-
neet ja kaikki kädet
vetää yhtä lankaa. Sit-
toin katsellemme per-
toja joita yhteiskäsin
on muokattu ja ne jyvät,
joita me sittoin järjin-
me, niin mittaan me,
ne valloittamme.

Sisäuden ajan kynnyk-
selle

astukaamme aikanaan. ihana suloisesti mie-
Ja uuden ajan pyrinnoille, lyttävä Suomen impi,
kasva kansa lohtumaan. joka veti nuoruksien
huomion puoleensa
Kuin kieli järjet kalliinkin samoin kuin vasta
iskee sanat hurmaten. auvennut kukka mehi-
Niin huokuu suuret kuumitkin läisten. useat tarjos-
luonnon teitä tuutien. vat hänelle rakkaute-
sa ja pyysivät tietys-
ti vastarakkautta.

Nuo veri koirat veljein
kahlehdissa kävelis,
jos joka mies nyt telinein
noursija papit hävittäis.
William Koskinen.

Köyhä nainen ja vai-
vaishoito hallituksen
esimies.

Kirjoittanut: A. G. Lundan.

Se oli syyskesällä
w. 1899 kuin minä olin
tilaisuudessa tulla tun-
temaan erään köyhän
noin 50 llä ikävuodella
olevan naisen nimet-
tä: Maria H. Hän oman
kertomuksensa mu-
kaan oli syntynyt
Hmajolla Vaasan
läänistä.

Lapsuuden nyrus-
ta puhjettua ja
inmen ikään tut-
tuansa oli hänestä
kin varttunut yksi
ihana suloisesti mie-
lyttävä Suomen impi,
joka veti nuoruksien
huomion puoleensa
samoin kuin vasta
auvennut kukka mehi-
läisten. useat tarjos-
vat hänelle rakkaute-
sa ja pyysivät tietys-
ti vastarakkautta.
Noiden tarjokasten jo-
kosta, valitsikin hän
yhdessä, joka paraiten
kiinnitti hänen huo-
miotansa. Ja he van-
noivat uskovisuutta
toisilleensa ja nuo-
ruuden hurmaava
lempi otti heidät vas-
taan vastustamatto-
malla voimmalla ja
sulki heidät liekkei-
hinsä ja silloin jumi-
olikin Maria H:lla,
reikä kenties, hänen
ihailiattansa nuoru-
tensa kesän herttai-
simmat päivät. Kun
he näin olivat antau-
tuneet tunteittensa
valtaan ja sitäpäit-
si olivat tuvanneet
loisittensa uskotti-
suutta, joutui heidän
luonteen lujuus lam-
us tilaan ja he vai-
puivat eläimellisyy-

Teen josta oli seurauks, vaikka hän, Maria sukka,
että Maria St. Tunsi itsen. Olikin joutunut tähän
sa hedelmöityneeksi. asemaan aivan luonnol-
Tämä ei itse asiassa olisi. lisen lemmen voikur-
haittanut mitään, sillä oli. tuksesta ja vilpittö"män
vathan he päättäneet uskottisuuden ja rak-
mennä. Avioliittoon. Eivät kumolen Turvissa.

Ta Marian ikailia oli sa- Kun hän näin tuli
maan oikeaan menettä- halveksitukseksi rupesi
nyt henkinessä tilas- hänestä tuntuun koti-
sa normaali asteeseen. reutu kylmältä ja hän
slan joutui toverinsa. päätti lähtä pois paikka-
kesken riitaan jossa kunnalta.

tehtiin murha, josta Eräänä lauhkeana
hänstä vastaan nousi. Talvipäivän aamuna
oikeus juttu ja hän kokosi Mari vaatteensa
tuomittiin pitkiksi pieneen enyystiin, köyhti
määrä ajaksi vanki- nuoralla pitkän omai-
us rankaisutukseen, sen kopan kellekaan,
jossa hän ikävästä lem- jonka hän oli tätä tar-
mittyynsä ja oman tun- koitusta varten teettä-
non vaivoista kuoli. nyt kylän puusepällä.

Nyt huomasi Maria Otti sitten pienen juk-
H. jääneensä, aivan kuin, kansa, joka vielä vuote-
yksin maailmaan hä- sa lepäsi rauhallista
nen pienen jukkansa aamuuntansa, käänsi sen
kanssa. (Jukka oli po- varovasti, hiljaa ryyryi-
jan nimi jonka hän hinga ja asetti ketkassa
oli synnyttänyt. Lisa- alevaan koppaan jat-
ria ja veljiäkin hänt- kamaan aamu untansa.
tä oli vieläppäisiä ja Itse otti hän nuoran
äitinsä elivät) Waan käteensä jolla alkoi ve-
kaikki ihmiset, ja vie- tää kellekään perässään
lä enempi hänen lähim- joka uskollisesti hän-
mät omaisensa, kohtoi- tä seurasiakin. Ja näin
sivat häntä, kuin mi- lähti Maria pois koti-
tään rikokseellista, paikallansa jalkasin

Talustelemaan kohti "glennystä sitte kuin
etelään vetään pien- oppii kutomaan."
Tä juikkaansa ketkas- Päivät kuluvat, viikot
sa perässään. vierivät tehtaan tyrimös-

Chinkä laiset Jun- sä, Maria on jo päässyt
teet nyt liikkuvat Cha- itse kutofaksi ja naut-
rin povessa jätän sen Ti myös sen johdosta tyt-
kertomata sittä jokai- Tä palkkaa, vaan ei se kai-
nen voi sen arvata ites- Tenkaan tahdo miten-
tään, - se on myös ym- kään riittää ruokaan,
onärrettävä, että koto- vaattereen ja huoneen
lämänsä nyt riippui vuokraan. Herran valit-
armollisten emäntain Ti hän tästä erälle tut-
armelaisuudesta - Tavallien, kesti ikäiset

Kevät palkyää viimei- le naishenkilöille, joka
sessä keti rikossa saa- usein illoisilla pistäi-
pui Maria vihdoon Tam- pi vieraisilla hänen luo-
periehe, jossa pääsi naan.

Zyöhön tehtaaseen. En "Minä olen jo sitä
sin alussa sai hän as- kauvan mieltinyt, että:
suntonsa erään työmi- miksi se Maria viitrii
es perheen luona nyt- tehtaassa käydä, oli
jä kaupunkissa, sit- sihän täältä kaupun-
Temmin vuokerasi hän kissa noin kauniilla
yksityisen huoneen, Tytöllä muutenkin an-
jossa asui sitte, kah- siota" vastasi hänen
den pienen juikkaansa tultavansa.

kanssa. Ensin aluksi "Mitäpä tässä voi
tuntui elämä nyt jo paikkoja valikoida
Tenkin mukavalla sai kun on minussa jo ta
han hän nyt vapaasti pienokainen?"

asua kaupunkissa sie- "että sitä sure kyttä
vässä kamarissa, vaih- minä pidän tuoten
ka palkka tehtaassa pojastasi! oikein
harjoittelun ajalla on- mielelläni tahtoisiin
kin pieni, musta lupa- saada noin kauniin
sihän se päälikkö. pojaan kasvattikseni.

ja vakuntan rinnalle ei Maria silloin vie-
Mari jos vaan suostut la tiennyt.
Tummaani niin et kadu .. Mitäs Inosta jos si-
kauppaasi." Tä kävis katsomassa,"

"Ei, minkälaista myönteli Mari.
tointa te voisitte mi- " Sanottu ja tehty,
nulle toimittaa?" mennoän heti."

"Mimulla on pieni " Waan eikös se ole
ravintola täällä syrjä- nyt jo tian onyöhänen,
kaupunkilla minkuin tie koska kello on yli
olät, vaan siinä käy ai- kahdeksan?" kysyi
noastaan työmiehiä Maria.

ja niiden vaatimukset " Ei! Weljeni voita
kyllä voi täyttää voit- vata puoleen yötyön
ka vanha paimen ak- asti, sillä herrat eivät
ka (-) joten en tar- onene aikareen illat-
koita sinua meille. la levolle, sitä vastoin

Ohutta minun velje- nukkuu ne samalla
läni on suuri ensi luo- kello 9:ään ja 10:neen.
kan hotelli keski kau- Lähdetään vaan heti,
punkilla: Hän tarvit- viehdään pikku jukka
seisi Terseen väristä; meille nukkuumaan."

mieltyttävää "pupetti" "Saammahan lähtä,"
neitiä. Kyllä se onak- tunni Mari. otti vit-
saa hyvän palkan ja la saatin, kääri siihen
vielä voi saada paljon jukkansa, joka heidän
juoma rahojä, sillä si- keskustelunsa ajalla
lä käy ainoastaan jo oli nukkunut vuo-

hienoja rikkoita her- teeseen ja niin lähti-
voja ja enimmäkseen vät ystäväväret pim-
nuoria. Ymmärräkö?" änä syysillana astus-
sanoi hän taputtuen kelemään keski kau-

Mariaa alkapaähän punkille, mennessään
ja samana iltä vei- jättivät jukka pojan
tikkamaisen silmäyk- ystävävären palvelia-
sen jonka pirunissa- laan hoitoon.
Ta tarkoituksesta Noin kymmenen

minun tulin matkan veelle koridoarille,
päässä he tulivat kah- Carlson kosketti säh-
si kerroksisen ulpuan kö nappulaa eräänä
talon kohdalle, jonka ovelta.
oakkurivista loisti. "Halloo!" "heti paikalla
huikaisevan kirkas la kuului miehen
valo kadulle. ääni sisällä, samalla

"Tässä on veljeni aukeni ovi." "Hei, sinä
hotelli" lausui Maria Täällä sisroni! "Slyvää
ystäväitä. illaa, käykään istu-

He tulivat pää ovelle maan. "Miten olet näin
jossa ovenvartin teki sy- onyöhän täällä, varmaan
vän kumarruksen ja on jotain hyvin tärkeää
kysyi: osia?"

"Miten saan teitä "Min kuin viime tää-
palvelta rouva Carlson? lä käytyäni lupasin

"Tahdotte ainoastaan sinne, veljeni, toi-
tavata herra Samssonin, mittaa, oikeen kunnol-
ja tämä ystäväitäneni, lisen" pafetti "neitin."
Maria, tulis seurata "Tässä on tyttö", jonka
minun mukana." olen kauan tuntenut

"Olkaa hyvät, rou- ja voim häntä luotta-
vaseni, tiedättehän mukrella suositaa."

herra, Samssonin, ka- "Hm, Onko neiti
marin, "sanoi ovenvar allut kauan kaupun-
tia taas syvään kur- kissa?" kysyi, herra
marian. Samsson, kääntyen Ma-

"Joo, joo." "sanoi rou- rin puoleen.
va Carlson. "Tulin viime huhti-

Ohj astuivat he le- kussa."

veitä valoisia käy- "Onko neiti pavellut
läviä ylös toiseen ku- jossain hotellissa toi-
rokseen. Mari tunsu edes pienemmässä
sydämmensä oikeen ravintolassa?"

varaholevan astues- "En. Olen ainoastaan
saan rouva Carlsonin ollut kutomassa, tehtäas-
jällessä. Tulivat le- sa."

Rouva Carlson puint- enkä kirjoittaa, kaikki mi-
tui nyt puheeseen ja tä olen vaativa on Tapah-
sanoi: Tuva rauhallista Tietämyö-

"Ei hän Tosin oloot- den. Mutta, että hyvä pal-
lut ravintola palveluk- kittaisiin hyvällä ei ole näky-
sessa vaan mikäänli mi- nytkään sitä käsittävän ne hen-
nä häntä Turunen on kilot, jotka viime numerossa
hän hyvin tarokkaavoi- näyttelivät, muka, oikeen mor-
nen ja voi pijaan op- maati sanomalehti neherin
pia mihin hyvänsä, roolia.

sitä on todistuksena Minimerkit: "Oras" ja "Tuutar
hänön nopea edistyk- jussin Linus" syöttivät leh-
sensä Tehtaassa, kun temme huuliakunnalle, tuul-
hän on kolmen kun- tavasti parhaansa, mitä he
kauden kuluessa pääs- vaan voivat saada toimeen mi-
nyt kutojaksi ja toi- nun kunniallisen persoonani
ret saavat olla oussi- häväistykseksi...

kaudet harpitteliäna" Enniskin "Oras" takto
"Oo onhan se Terveen "nyrkki" tuotteen kautta saada-
näkönen tyttö" jos hän minut riittäiseksi perheen
Tollun herrasväen Tapoi- isäksi kotisissa olvissa,
hin, niin voi saada meitä joten nähtävästi hän si-
pitkä aikaisen paikan." levitellyksi kauhua ympä-
ristöni siksi paljo, että ei
Tolkasta rovitin ja kukaan tahdo viihtyä tuo-
Marisaikeiskyn seura- nani joilla vain on tilai-
vana aamuna roppua suus tivistää tiehensä.

(jatk.) "Tuutar jussin Linus" on taas
raakalainen sen huomaa

Kirje Linnburgista. heti kuin tarkoittaa hänen
entisiä "oherryntäisiä" or-
po" lehdestä. Mutta hänen

Persoonalliset työkkäykset oma kertomuksensa viime-
on ollut mitä hävitöneäm- oma kertomuksensa viime-
mät minua kohtaan, miestä numerossa on kuitenkin
sehoista kuin minä olen, tuotetta vampi: hän kuin
joka en tahdoisi koskaan tulla Tupsakki tämän leh-
kenestäkään pahaa lausua, den Trimestöön alastoin-

na kuin papuani, ainoastaan niteensä kerran, "Orpo" le-
"hatta peittämissä kunnian den Toimistossa käymässä.
monetys kohtaa." Samoin Olin minä, arapiatoisen"
"papuaanikin kääri ilma- sukkonni kanssa. Olin jo vaa-
"kasoin Tai pannaan lehtiä köös ollut silloin naimises-
"ympäristensä, siten muka ra kuukauden joten luppa-
"maksuksensa rivistyneet. sin Linnuksensin käsksee
"J. J. Linnukselle Toisin oli roat- häihin: Tarkoitin, että käs-
"tanut tulla jonkinlainen va- ken hänet "hopea häihin"
"hinko olikan se mahdolliksi 25 vuoden perästä, jos hän si-
"kuin kätäänlynyt kuorsaman, viistyy niin paljon ettei pitas-
"ja sitä paitsi olikan se seura.

J. akkain uutisten johdosta +
"matkallakin. Ei kai se suru jällestä viime numeron ilme-
"minun peräni olisi hä- tymistä kävin muhtelemossa "auk-
"nelle tuota Tuimaa kut- toariteettillista" arvostelua, S.O.
"kua matkaan saanut, si- Pouralaa, siitä miksi hän ei ar-
"nä oli toiset pyytteet. vortellut kaikkia "vuosijuh-
"Hän takta kai saada muka lan" ohjelman suorittajia,
"kirjoittoa uutisen "Orpo"leh- kuin jätti pois Wiljam Raja-
"teen minusta mitenkään se- niemen, joka oli oikein
"nyt kirtti itsensä J. n. v. sa- Teilleitä ainakin minusta,
"malla kuin olisi tietysti li- sain vastaukseksi, että:
"sännyt tavanomukaiset hank "Eihän se ollut ohjelma-
"kuma sanat palkokseni listalla määrätty esiinty-
"yleistyvästä Työstäni ja määränkään ja sitä paitsi on
"näin olisi tehnyt itsensä minä osaa vikiin kiltoisten
"kautuisaksi sanomaleh- "sin rontkia," pitisi osiaan
"ti neekeriksi. Tuntiat ne nimittivät. Mutta,

Minä käytän reuraa- jos Tolonen tulee kyke-
"vaa rehellistä tapaa si- nevänsä siihen, niin arvos-
"na J. J. L. kanssa: jos hän tele jos se on sinusta tai-
"tapaa minut missä hyvään keää."
"sa, täytyy minun valhetel- Hyvä! Jūs minun Tai-
"la asiani toiseksi kuin mi- teitä, W. R., joka siitä leh-
"tä ne on. Nämpä silloin- den luettua marunteeeraskin
"kin kuin olin, hänen mai- kokouksele, lauloi, että pit-

Tipiclet vapisi: Norjalainen jos "Lemberi" saa kannotusta
kansallislautun" ja vi elsker minä ehdotan toimiston
detta landet, j. n. e." ja Ruotsi- johtajaksi kolmea: ensiksi:
laisen kansallislautun" Du gam- Tolonen, toiseksi: Tolonen
la, du friska, du fjällhöga ja kolmanneksi: Tolonen. Lu-
pord, j. n. e." sekä: Lorelei lempa ettei nuoria miehiä
jag vet ej hvad det betyder, ole uskonnista. Hevoivot teh-
j. n. e." ymmä parjo muita, ai- dä petosta omokeri hyväksen-
nakin yhden vielä. Se oli mi- sä.
muste hauskaa!

x

Posti: Teille olen saanut ottaa jos minusta tehtäisiin,
vastiaan seuraavan edustuk- min tärkeän laitosken joh-
ron: taja, niin minä jo puoles-
tani tilaan "Käsityö" seuralla"

" - - - Postileimanpäivänä 1903. palvelousut virka pökyit-

K. Herra Tolonen!

Olkaan hyvä ja erittäksään pyöräilläsäkin pitkä vartisten
akkekirjittaneen ehdotus "Arpo" sukunain kansa, jotka syys saa
lehdessä. tehdä, minulle, pumkinan köy-

Edulliseksi asiaksi olen nöksistä. Pumbina "lapatos-
huomannut miten tärkeää rut" ja pumbina lakki sekä
on onnena vanhaan poikain kaiken muunlaista lieuvo "of-
morena naimiseen, joten se fice" "kröämää."

"Finburg"issä tulisi tapahtumaan, otisi sinne perustettava: nai-
ona, toimisto, joka näitä asi-
asta yksin oman kuolen muijat. vainoalle Jumala suunnan
pitäisi. Tällä se vaikuttai-
si kehittävasti yhteiskun-
taan ja säästäisi vanhaan
muorten miesten juoksu vai-
voja siinä asiassa.

Osaa ottavaisuudella kehittämään. hänestä oppinut:

Lemberi "

, Iaa sen linnun lentävänä,
kuin sukkelasti pyytää.

na Mutta oman kuultan saamisessa
ha on "saakelin" monta syytä!"
mo Tolonen.

pa Kuin lehden pääkirjoituk-
ka sette keivi.

yn Kun minä kerta otin ky-
os. näin käteeni ja vihon paperia ja
S. näin käteeni ja vihon paperia ja
tas. monin sille kirjoitus pöydän luo-
hu ja istuin sen toiseen päähän
ke ja toisen käteni asetin pöydän
ja si päätteni, ettei se laskeutuis
as. tuan liiki kirjoitus vehkeitä,
m. sille se tuntui olevan raskas
m. kaiken maailman asioista ja
n. minun pää tarkoitukseni oli:
ke. että: nyt minä näille näyttän
n. mistä se oikean sosialistien
Ha. aurinko poistaa. Mutta ne
ke. seinätkään joittenka sisällä
te. minä otin, ole vielä kukaan la-
My. kannut tärisemästä eikä huo-
m. jumasta sen naurun johdosta
ke. joka minut valtasi; huomattessa-
ke. ni minikälinen minun pää kir-
y. joitus oli, ja jonka tähden nyt
na. pyydänkin sitä lehden taka-
ke. sivulle, sillä, eihän kukaan
T. sosialistien tarkoitus ole esim.
näin: "Lappien vallan se juma-
o. la säästänyt on ja huolella lom-
o. men luittoja rokoittamaan ja neidoin
i. huulia muistamaan." Ja aikani
s. kuin ohi nauranut ja ihme-
te. llettyt erehdystäni, niin koitin
T. päätäni ja hyvin kompetentille
ke. se tuntuikin. Hiljarus.

Liittämätöin.

Jättiläinen on nähty käv-
levän Finnburyin isolla kadu-
ja tulevan "Nyrkki" painos-
"kiertävän artiston" konttorin
päin, jonka jätistä päätään
ei tiedemmehetkään voi ar-
ren pituutta, sillä hänen so-
pansa jäljet on ollut jolokuin
viedetty suomen vanhaa vaka-
ja painuneet puolitöistä mi-
metriä maasta ylös päin.

Huolellinen. Luutnantti
(Alpeilla): - Neitieni, tässä ru-
kiossa paikassa ryöstön teitä
suutelon.

Neiti: - Herran tähden, luutnan-
ti, ajatellaakaan kaikua.

Huom. jatkuvia kertomuksia
julaistaan vaan poikkeustapa-
uksissa ja lyhempiin kirjoituksi-
suuttessa.

Käsityö seuran toiminta.

"Erakko" seuran, "Käsi-
työ seuran" toimintansa
kokoukset ensikerroin
viime tuorstai iltana
(13-8-03) kello 7 Matti
Hannuksen luv. keskus-
telemaan ja päätä-
mään mitenkö "käsi-
työ seura" alkaa toi-
mintansa ja miten-
kö se saataisiin par-
haiten menestymään

Eva Hannus lausui kokouk-
sen saapuneet tervehdus-
leikset sekä toivoi onnea
seuramme Toiminnalle
kehoittaen jokaista toimi-
maan innokkaasti seuram-
me menestykseksi. Pöytä-
lautoi Sigrid Janskanen
lauturi., Tuonne taakse met-
sämaan f. n. e. toiminnasta.

Sen jälkeen päätettiin oh-
dottaa "Eroko seuralle" että
valittaisiin "Käsityö seuralle"
vielä yksi jäsen lisää, jk-
ka edottamme Olga Wären jk-
ka samalla valittaisiin "kä-
sityö seuralla" puheen joh-
tajaksi. Aluekirjoittanut
valittiin kirjuriksi. Nyt
alettiin tekemään kösi-
työtä jokainen tuomis-
taan aineista valmis-
taan ikään kuin muu-
rakaset, kai yksimie-
lisestikin, yhteis hy-
vän eteen josta toi-
vottavasti "Eroko seu-
ramme" pitää mitä
parhaamman huolen
otokperassa Toimessa
menikin aika haus-
kasti k. n. 10 asti jolloin
alettiin poistua. Kuiten-
kin ennen lähtöä lau-
rettiin kaikin yksi-
äänisesti "Erokon mar-
sin."

*
"Käsityö seura" kehoit-
taa kaikkia asiaa har-
rastavia saapumaan f. n.
20 p. nä k. n. 7 illalla J.
Janskaselle jossa päätet-
tiin pitää seuraava kösi-
työ illana. Ne arvoivat hen-
kilöt jotka haluavat teh-
dä käsityö seuralle lah-
joituksia, joko tavarassa,
tai rahassa, eli jollain
muulla tavalla auttaa
sen vaurastumista ja
edistymistä, voivat ne
jättää "käsityö" seuralla
johtajille, Eva Hannukselle
eli Liinus R. Nystromille
tai aluekirjoittaneelle jot-
ka pitää niistä huolen
sekä valmistuksesta
että järjestämisestä seu-
ran toimien parantam-
iseksi jollain tai muuhun
selloiseen.

Jokainen joka halua
tehdä jollain puolesta
ompeusta itselleen,
sitten käsityö seura ot-
taa vastaan sitäkin
lehdäkseen, eli jollain
muuta pieltä työtä, josta
päätti palkka tulee
laukeamaan seuralla
hyväksi.

Toivon että saavutta-
sin oikein näinissä,

että miehissä ensi tors-
tai illana kantamaan
korteimme jaloin tarkoi-
duksiin, josta vielä koi-
tuu meille henkistä
nautintoakin.

Anna Kivunon

Lauantai ilta

Nambourissa.

Elokuvaa 1903.

Kelmeä kuu häm-
mötti pilvettömällä tai-
vaalla. Tähdet tuikesti
silmiänsä kuin neit-
syt, joka on tavannut sekä uudesta meijäristä, ja
sen, joka on sydämmen
sä kukka. Juna vislaa
pohjoisissa päin, ja jo-
laukkaa rautapillalla
täyttä rovia. Tuota, täätä
näky jokien mieh korgin
levon, muuten on kaudan
hilyisuus kadulla.

Klap, klap, klap kuulu
satula hevoisen jalkein
pauke. Jo toisenkin
kärkytkin vierisä kadun
jo. joutiloita miehiä
pyhä puvussa kasaantuu
keski Nambouriin. Siipä ty-
tötkään malla oipa kotvi-
rella. ja kempä oliskoan
onhan tansit, paljät
tansit, ilman muuta oh-
selmaa, tänä iltana!

Kello on 8. Pelastus armeia
keskellä valta katua
rukoolee jumalaa. Neekerit
ovat yhtyneet heihin. ---
Miehet käyvät koiden
kolettiin väliä, toiset pelaa
piljaardia Toiset tanssisiip-
anttelee. Kouppiaat tekee
"Gääriä."

Tuola, portti pensinää is-
tuun rakki, joka keskustel-
lee Nambourin tulovoisuu-
desta. Uudestsanomalehdestä
(The Chronicle), Mitchellin ja Kingin
maan myynnistä ja mitenkä
ne maat tulee karkakunnikalle,
että palisista tulee "farmari"
vuoden perästä. Kello on 9
juna vislaa etelästäpäin,
riennän asemalle, sinnehan
ne toisetkin menee. Täyttä
laukkaa juna saapuu. Häli-
nää syntyy. ---

Kelmeä kuu hämmöthää pit-
vettä mättä taivaasta. Tähdet
tuikeuttaa silmiänsä. Tuuli
antaa henkäykseen. Ompsa
kaataa juopuneen miehen,
samalla kuin jo toisessa
paikassa hulmuttoa vaatteen
liepeitä. Irtonaista paperia. ---
Salo.

Huvitoimikunnan kokous
oli viime sunnuntaina, josta
päätettiin alkaa toimintaan.
Orpolehden toimitus Jimbury 1903 ¹⁶/₈.

J. O. P.